

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **Dr. L. R.**, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Malinovského náměstí 3, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Tělovýchovná jednota TATRAN Starý Lískovec, o. s.**, se sídlem Klobásova 79, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 5. 2016, č. j. 30 A 91/2013 - 386,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení ze dne 2. 7. 2013, č. j. MMB/0236749/2013. V rámci kasační stížnosti stěžovatelka požádala též o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

Ve lhůtě od 20. 7. 2016, kdy byl stěžovatelce za účelem rozhodnutí o její žádosti doručen formulář „*Potvrzení a prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce soudem*“, do 21. 9. 2016 (původní jednotýdenní lhůta byla opakovaně prodloužena na žádost stěžovatelky), předložila stěžovatelka zdejšímu soudu množství podkladů pro posouzení splnění podmínek dle § 36 odst. 3 soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Usnesením ze dne 22. 9. 2016, č. j. 7 As 154/2016 - 144, Nejvyšší správní soud rozhodl, že stěžovatelka nenaplnila podmínky pro osvobození od soudního poplatku dle citovaného ustanovení, přičemž za podmínek vyplývajících z ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. nebylo možné vyhovět ani její žádosti o ustanovení zástupce. Výrokem I. tohoto usnesení proto žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků zamítl; současně zamítl i její žádost o ustanovení zástupce (výrok II.). Zdejší soud současně uvedeným usnesením (výrok III.) vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě jednoho týdne od doručení uvedeného usnesení. Stěžovatelce rovněž uložil výrokem IV. povinnost ve stejné lhůtě předložit zdejšímu soudu plnou moc udělenou zvolenému advokátovi, který ji bude

zastupovat v řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud současně stěžovatelku poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví, respektive v případě, kdy nebude doloženo splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, kasační stížnost bude odmítnuta. Usnesení č. j. 7 As 154/2016 - 144 bylo stěžovatelce doručeno dne 26. 9. 2016.

Dne 30. 9. 2016 obdržel Nejvyšší správní soud faxem (potvrzeno podáním originálu na podatelně téhož dne) přípis stěžovatelky, v němž požádala o prodloužení lhůty pro splnění povinností dle usnesení č. j. 7 As 154/2016 - 144 o 10 dnů. Dne 4. 10. 2016 doručila stěžovatelka zdejšímu soudu faxem (na podatelně potvrzeno dne 7. 10. 2016) další přípis, v němž požádala o nezastavení řízení, s ohledem na nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by jí mohla vzniknout újma; toto obecné tvrzení nicméně nepodložila žádnými konkrétními tvrzeními. Současně stěžovatelka opětovně upozornila na některé aspekty své osobní situace – majetkové poměry, zdravotní stav, skutečnost, že celý život poctivě pracovala. Požádala proto zdejší soud o opětovné posouzení žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Přípisem ze dne 14. 10. 2016 Nejvyšší správní soud stěžovatelku vyrozuměl, že v rámci učiněných podání neuvedla nové skutečnosti, které by odůvodňovaly opětovné posouzení její žádosti, neboť všechny jí uváděné okolnosti byly posouzeny již v rámci usnesení č. j. 7 As 154/2016 - 144. Vyhověl nicméně žádosti stěžovatelky o prodloužení lhůt stanovených citovaným usnesením ve výročí III. a IV., a to o 7 dnů od doručení daného přípisu (doručeno dne 17. 10. 2016), neboť považoval za potřebné poskytnout jí ještě další prostor pro splnění předmětných povinností za situace, kdy jí bylo sděleno, že na závěrech vyplývajících z usnesení č. j. 7 As 154/2016 - 144, se nic nemění. Celkově tak lhůta pro splnění povinností uložených zmiňovaným usnesením dosáhla 28 dnů. Současně stěžovatelce zdejší soud v přípise sdělil, že v případě nezměněných skutkových okolností nastoupí procesní následky, s nimiž byla ve zmiňovaném usnesení seznámena.

Dne 19. 10. 2016 stěžovatelka doručila Nejvyššímu správnímu soudu podání, v němž sdělila, že zdejšímu soudu dodá další podklady dokládající její aktuální situaci a požádala o opětovné prodloužení lhůty k vyjádření, dodání dalších podkladů, a to do 26. 10. 2016. Dne 20. 10. 2016 stěžovatelka prostřednictvím podatelny předala Nejvyššímu správnímu soudu další podání – doplnění přípisu ze dne 30. 9. 2016, k němuž přiložila dopis adresovaný Kanceláři veřejné ochránkyně práv, kterým žádá o prošetření případu sirotčího důchodu své dcery. Dne 27. 10. 2016 doručila stěžovatelka další opakující se podání, které se opětovně týkalo sirotčího důchodu dcery stěžovatelky, jejich finanční situace a dále postupu stěžovatelky vůči Kanceláři veřejné ochránkyně práv. Stěžovatelka také požádala o další prodloužení lhůty. V žádném z citovaných podání však nesdělila žádné nové relevantní skutečnosti, které by odůvodňovaly postup dle § 9 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Nejvyššímu správnímu soudu je nadto z úřední činnosti známo, že stěžovatelka uvedeným postupem postupuje i v dalších řízeních, kde rovněž opakovaně žádá osvobození od soudních poplatků, následně o prodloužení lhůt, soudní poplatek však ani poté neuhrazuje (viz např. řízení ve věci sp. zn. 7 As 66/2015, sp. zn. 7 As 300/2015, sp. zn. 3 As 156/2016 atp.).

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že pokud je poplatník vyzván soudem k zaplacení soudního poplatku v dodatečné lhůtě, kterou mu soud určí, po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Stěžovatelka ve lhůtě stanovené ke splnění poplatkové povinnosti shora uvedeným usnesením Nejvyššího správního soudu, a prodloužené přípisem ze dne 14. 10. 2016, soudní

pokračování

poplatek nezaplatila. Neučinila tak ani do okamžiku vydání tohoto usnesení. Nesplnila tedy zákonem stanovenou podmínku pro meritorní projednání její kasační stížnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon (v daném případě § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Zákonem předvídané důvody nastaly, a proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti stěžovatelky zastavil. Podpůrně srv. i usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2016, č. j. 3 As 156/2016 - 167.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo zastaveno. Osoba zúčastněná na řízení pak nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2016

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu